

Det besynnerliga spectaklet.
Efterspel uti en act. Af herr
D.G. Björn. Upfö...

Björn, Didric Gabriel,

1700-1829 81 Fa Br.

BJÖRN

EX. A

SV. Saml.
Vitt. Sv.
Dram.
(Br)
1700-1829

BIORN 84

vit. Sv.
Dram
Pr
0
1700-1829

DET BESYNNERLIGA
S P E C T A K L E T.

EFTERSPEL.

THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON
FROM THE FIRST SETTLEMENT
TO THE PRESENT TIME
BY NATHANIEL BENTLEY

DET BESYNNERLIGA SPECTAKLET.

EFTERSPEL

UTI EN ACT.

AF

HERRN D. G. BJÖRN.

Uppfördt på Svenska Comiska Theatern den 12 Nov. 1790.

STOCKHOLM,

Tryckt hos ANDERS JAC. NORDSTRÖM.

Personer.

En TheaterSkribent; sedan *Grefven af Oldsbach*, Hr. Björn.
 Dansmästaren, i *Engelsman* } uti en och
 Mor Bobi - - - - } samma person } Hr. Schylander.
 Skomakaren, Mäster *Sock*, - - - - Hr. M. Bonn.
 Bartholo, } uti *Barberaren i Sevilla*. } Hr. Ljunggren.
 Bazile, } } Hr. Lindskog.
 Hyrkuffen, uti *Engelsman i Paris* - - Hr. Lundberg.
 Jonas, uti *Mäklaren* - - - - Hr. Sundman.
 Fru Orlheim, i *Grefven af Oldsbach*. M:lle El. Sjöström.
 Lady Alton, i *Skottländskan* - - - M:lle Stenberg.
 Gumman Gertrud, i *Njugg spar och Fan tar*. Fru Löfblad.
 Annette, i *Annette och Lubin* - - M:lle Lagerqvist.
 Trägårdsflickan, i *Sophie* - - M:lle Ev. Sjöström.
 Kammarjungfrun, i *Den narrade Abbéen* - - Fru Rahm.
 Pigan, i *Masqueraden* - - - - Fru Modéer.
 Fredric; En pucketryggig Uppasfare hos The-
 terSkribenten. - - - - Hr. Annerstedt.

Scenen är hemma hos TheaterSkribenten; och på Svenska Comiska Theatern.

DET BESYNNERLIGA SPECTAKLET.

FÖRSTA SCENEN.

Theatern föreställer et Rum, med et litet Bord, hvarpå man ser en hop tryckta, och otryckta Theater-Piecer.

THEATERSKRIBENTEN, *allena.*

Ja, mina kära Öfverfättningar, jag var finnad at med Er tåga directe til Odödligheten . . . men Ert lälikap tycks vara mig för talrikt; och i en tid, då det gäller tre daler milen, redan här nere, för o's andra lyndare, som inte under någon slags pretext kunna få taga Kronskjuts, fruktar jag at denna långa resa blir mig för kossam. Desutom bör jag dröja ännu någon tid, tils *Medbrodren* hunnit väl undan med hela *Agamemmons* Hus; ty det plär alltid vara litet svårt at komma fort, när Kungliga Personer äro ute och färdas. Ja, jag vil derföre, något mindre manstark företaga en Resa, som . . . som ta mig fan måtte ike. Jag har således beslutit at skriva et Original . . . helt kort . . . men också, utan at låna något här och där, hvarken i tanka, ord eller gärning. Men det första steget kostar mäkt! Likväl tycker jag mig hafva varit slugare än alla andra Författare, som först rådgöra med de Agerande när Piecen är färdig; jag vil rådgöra med mina, innan jag skrifvit en enda rad; och har derföre öfvertalt hela *Comiska Theatern*, at göra mig et besök, i deras färskilta Caractéer, hvilka de ur sina Roler helst behaga välja, och jag vil . . . jag vil juft, af mina Samtal med hvar och en, göra Scener til et Spectakel, som . . . som i fanning blir rätt besynnerligt! — Men hvad? Et Spectakel, utan Intrigue, utan Amourette! Kan det roa? — Hvem vët? Desutom, om man ville vara upriktig, inte skulle en Piece, *Theater-Trouppen* kallad, hvarken sakna sina Intriguer, eller Amouretter . . . men det är så fatans kinkigt; och man kunde lätt få sig, en och annan lediant Affaire, med någon *Premier-Amoureux*. Men, jag tror, der kommer redan . . .

DET BESYNNERLIGA
ANDRA SCENEN.

THEATERSKRIBENTEN. SKOMAKAREN.

SKOMAKAREN.

Mjuka dräng, min Gynnare, mjuka dräng! Nå, hur går det med nya Piecen?

THEATERSKRIBENTEN.

Inte juft synnerligt, min kära Hr. *Bonn*.

SKOMAKAREN.

Mjuka dräng, min Gynnare, jag är nu Mäster *Sock*, til Er tje ft — Lät se: (*ser sig omkring*) skulle här inte vara någon liten Sötunge, gömd någonstädes, som man kunde få taga mått utaf?

THEATERSKRIBENTEN.

Jag tror inte: jag är inte Baron jag; har inte eller den lyckan, at se något annat Fruntimmer, i min enfliga boning, än då och då en enda af de nio Syfrarna; och hon är få bekeddlig af hon alltid går barfota; flackars flicka!

SKOMAKAREN.

Å! min Gynnare, krusa inte få mycket: Ungkarl . . . Poet . . . och Acteur! Å ååå! — Men, lik godt, lik mycket! — Nå, hvarföre vil inte Piecen gå då? På fyra timmar kan man göra et par skor . . .

THEATERSKRIBENTEN.

Ja, men en liten Theater-Piece, knapt på fyra dagar; åtminstone blir han då derefter.

SKOMAKAREN.

Då är Handtverket rätt dåligt, min Gynnare; också har det inte eller vunnit Burskap.

THEATERSKRIBENTEN.

Ja, men också är det fritt för all Contribution.

SKOMAKAREN.

Aha! Ärmin Gynnare, bland de Gynnarne som gräla på Contribution? Kan tänka! Pudra Er litet mindre; Fri-fera Er Själfva; så lå Ni se at Ni alltid få några Riksdaler besparade om året, och den hugnaden til, at ni bidragit til det Allmänna Bälta.

THEATERSKRIBENTEN.

Det är väl så; men vet ni, min kära Mäster *Sock*, jag har funnit på ännu en utväg, at ärligen spara in en och annan Riksdaler.

SKOMAKAREN.

Nå, lät höra på den då, min Gynnare.

THEATERSKRIBENTEN.

Jo, man köper sig, litet mindre ofta, nya skor och Galolcher, utan låter i det längsta halfala och laga dem man har, och . . .

SKOMAKAREN.

Å fan! Ne . . . ne . . . nej! det var et dumt besparingsfätt det, min gunstige Gynnare.

THEATERSKRIBENTEN.

Ser ni, ser ni bara huru fällan man vil predika med exempel.

TREDJE SCENEN.

THEATERSKRIBENTEN. PIGAN. SKOMAKAREN,

PIGAN, (*Sjungande under det hon går fram.*)

*Det är så ledsamt vara Piga,
Och med sin Sopkvast slå och niga!*

Se så, Hr. Agutor, nu är jag här! hvad vil han göra med mig nu?

THEATERSKRIBENTEN.

Hu! . . . Mycket, eller ingen ting, min kära *Anna Stina*. Välkommen från *Masqueraden*.

PIGAN.

Hå! *Ingen ting.* — Ja, det har jag at tacka den här fatala Bindmösan för. — Nej, Hatt skal man ha; åtminstone Dufamelj.

SKOMAKAREN.

Hör på, min Flicka lilla, jag tycker at du juft inte kan klaga på din Bindmösa jag. (*Bejådard henne*). Du har ju Siden-Sallop . . . Långkoft . . . ååå Sidenkor! som hufvud min inte en gång får bruka? Kära Flicka; behåll du din lugg och din Bindmösa, så länge du lefver.

PIGAN, *mifsnögd*.

Det var ingen som talte Mästern til; bry sig inte han; men jag skal ändå inte dö Jungfru! vet han det.

SKOMAKAREN.

Nej, inte vet jag det; (*skrattande*) Men jag vil ändå tro dig på dina ord, min piga lilla.

PIGAN.

Piga! — Hå, sy skäm ut honom vackert, så oartig han kan vara.

FJERDE SCENEN.

PIGAN. THEATERSKRIBENTEN. JONAS.

SKOMAKAREN,

JONAS.

Nå, se här har Herrn mig nu, durk från *Pihlkrog!*

SKOMAKAREN.

Det var långväga Främmande det min Gynnare.

THEATERSKRIBENTEN.

Ah! Se min *Jonas*; min kära Son!

JONAS.

Son? Nej, far min han hette nu *Matts* han; och han dog ihjäl sig för 3 år sen: några dar förrän jag kom til Patron *Svälberg* i Telge.

THEA-

THEATERSKRIBENTEN.

Nej, min kära *Jonas*, din rätta Far . . . (som du, med oss andra dödliga, juft inte kan vara få fåker på,) hette *Jonas*, och det var jag. Man hölts väl med at begrafva mig lefvande i *WingåkersPigan*, men jag fåg mig sfrac forplantad genom dig, i *Theatern och Åskådarne* . . . och du har sedan i *Måklaren* gjordt mig mycken glädje, min kära Son.

JONAS.

Ja, Gu vet hvad Herrn fåger för slag . . . Men jag skulle ju på det vifet få två Farar jag?

THEATERSKRIBENTEN.

Det är ju alltid bättre än at hafva ingen, min kära Du.

JONAS.

Ja, men jag tycker at det kan juft komma på et ut.

THEATERSKRIBENTEN.

Å, du är för mycket nogräknad, min kära Son. Men se där en liten Skönhet; för det närvarande lika få granlåga som du; ställ dig in hos henne: Ni tyckas juft vara åkapade för hvaran.

JONAS, går til *Pigan*.

Ja, tycker inte hon det med, mit hjertekorn?

THEATERSKRIBENTEN.

Et ord, min kära Hr. . . . Måster *Sock*,

SKOMAKAREN.

Nå, hvad är det om, min Gynnare?

THEATERSKRIBENTEN.

Ni som är äldst vid *Theatern*, och en få beskedlig karl.

SKOMAKAREN.

Beskedlig karl! . . . Mjuka dräng, min Gynnare!

DET BESYNNERLIGA
THEATERSKRIBENTEN.

Var god och bli min *Machinist* och *Ordonnateur* i dag. (*Ger honom några papper*) Se här hela *Decoration*; den är väl något bryd'äm, men jag hoppas ändå, at Herrn skal kunna taga reda på allt — Se här äfven några *Coupletter* . . .

SKOMAKAREN.

Sång ockfå, min Gynnare?

THEATERSKRIBENTEN.

Ja, til flut; man sjunger ju alltid ut Publiken. — Bed dem lära sig dem utantil.

SKOMAKAREN.

Til afton?

THEATERSKRIBENTEN.

Ja, om de inte skulle kunna *Coupletterna* få väl, få är det intet något ovanligt; och man bör inte surpringra Allmänheten för mycket.

SKOMAKAREN.

Men blir det här hela *Piccen*, min Gynnare?

THEATERSKRIBENTEN.

Vi hafva ju redan spelt några *Scener*, vi fyra? Var bara så god och haf *Theatern* i ordning, som här står. Lät ofs nu inte bli längre tillfammans: det skulle ledna *Åskådaren*; och det bör man i synnerhet akta sig för. Gå, och tag *Jonas* och *Anna Stina* med er.

JONAS, til Pigan.

Ja, men du skal ändå bli min *Sötunge*, du . . . Man bör ju hafva hvar sin vid en *Theater*?

PIGAN.

Jo, spill inte på sig bara.

THEATERSKRIBENTEN, til *Jonas*.

Gå nu, min son; när de öfriga varit här få skal jag komma efter.

SKOMA-

SPECTACLET.

SKOMAKAREN.

Kom då. Mjuka dräng, min Gynnare.

JONAS, *i det de gå.*

Var inte så avvoger du, mit föta Sockergryn; du kunde 'u med tiden, om du fick *Jonas Mattsson Plog*, bli Gättgifverika på *Pihlkrog*. (*de gå ut.*)

SKOMAKAREN, *vänder om.*

Ja, men, min Gynnare, bara det här går ihop, så som ni har skrifvit?

THEATERSKRIBENTEN.

Å ja, å ja.

SKOMAKAREN, *går, men vänder åter om.*

Ja få; mjuka dräng då! — Ja, men Auctorerna pläga ibland skrifu sådant, som Hin Håle sjelf behöfdes til Machinist för?

THEATERSKRIBENTEN.

Nej, för denna gången kan jag vara honom förutan.

SKOMAKAREN, *går.*

Så mycket bättre; så mycket bättre! (*kommer tillbaka igen*) Men Apropos . . .

THEATERSKRIBENTEN.

Men hvarföre går Herrn inte?

SKOMAKAREN.

Jo, jag vil änteligen vända om lika få många gånger som i *Skomakaren*; men nu går jag på alfware, och ställer alt i ordning. — Mjuka dräng, mjuka dräng, mjuka dräng, min Gynnare.

FEMTE SCENEN.

THEATERSKRIBENTEN. BARTHOLO. SKOMAKAREN.

BARTHOLO.

Nå, Ve och förbannelle! . . Kan man väl et enda ögnablick . . .

DET BESYNNERLIGA

SKOMAKAREN, *i det han går ut.*

Men, är ni väl tokig ni, min Gynnare?

SJETTE SCENEN.

THEATERSKRIBENTEN. BARTHOLO.

THEATERSKRIBENTEN.

Hur är det, Hr. Doctor? Har *Figaro* spelt er något spratt igän? Eller är *Bazile* med i något samråd?BARTHOLO, *med naturlig ton.*

Nej, men vet Herrn, så snart jag får de här fatans kläderna på mig, så vil jag bara träta; och jag tycker juft, at alla människor söka at narra och bedraga mig. Jag mötte et Fruntimmer i trappan; frax tyckte jag at hon hade en Billet i handen, och jag hade så när glömt af mig, och fett efter om inte hennes finger var bläckigt.

THEATERSKRIBENTEN.

Ja, det är min sann rätt väl, at vi inte bruka de här kläderna *utom* Theatern; för min del yore jag då exponerad, at bli Ållkare för ofta.

BARTHOLO.

Men, fäg mig, kan jag väl, i den här *Costumen*, få något at fåga som duger.

THEATERSKRIBENTEN.

Hvarför inte? Bara jag kunde skriva något som duger.

BARTHOLO.

Nå, må göra då; lät mig bara få någon Pupill at akta.

THEATERSKRIBENTEN.

Så väl som *Rosine*?

BARTHOLO.

Nej Fan! Ingen *Almaviva* . . och i synnerhet, ingen *Figaro*; inte eller någon *Bazile*.

SJUN.

SJUNDE SCENEN.

THEATERSKRIBENTEN. BARTHOLO. BAZILE.

BAZILE, *som hört sista orden.*

Hvarför inte, Hr. Doctor? Räkna efter: Ni har ju pengarna i behåll? Och tro mig; vid edra år äro pengarna alltid kärare, och lättare at akta och förvara, än en ung, illiftig Flicka.

BARTHOLO.

Hå, ni tänker nu inte på annat än pengar, ni *Bazile*. — Nej, jag vil gärna hafva mig någon liten *Rosinetta*, at dansa och jollra med; och som kunde hjelpa mig med mina fattiga ben . . .

THEATERSKRIBENTEN.

Vänta, vänta Hr. *Bartholo*, tils våra Fruntimmer komma, så kan ni få välja er en ny . . . Ha! se där; ändteligen behagade Damerna komma.

ÅTTONDE SCENEN.

ANNETTE. Fru ORLHEIM. THEATERSKRIBENTEN.

TRÄGÅRDSFLICKAN, *med en korg under armen.*

BARTHOLO, BAZILE.

FRUN.

Äck, min söta ni, vi hade få när aldrig fått någon Hyrvagn, och sluteligen måste vi nöja oss med en Hyrkusk, som är så drucken . . .

ANNETTE, *helt menlöft.*

Ja, han är så fassligt drucken.

THEATERSKRIBENTEN.

Ah! se här min lilla Trägårdsflicka i *Sophie*; är icke det så?

TRÄGÅRDSFLICKAN.

Jo. (*Sjungande*) Jag är en Sexton års oskyldig piga . .

BAR-

BARTHOLO.

Oskyldig! oskyldig! . . . Ack! se här en liten klenod för *Bartholo!* — Hör på, min lilla sköna vän, kan jag inte få . . .

TRÄGÅRDSFLICKAN, *elakt.*

Korgen? (*bjuder honom den.*)

BARTHOLO.

Å fan, nej; men kan jag inte få bli hennes Rådgifvare och Förfvarare, emot alla de giller, förfät och snaror, som de förföriska Karlarna, tvifvelsutän redan fatt ut för hennes behagliga Okuld?

TRÄGÅRDSFLICKAN.

Alt förgärna . . . Bara Doctorn inte stänger in mig.

BARTHOLO.

Jaa . . . jo, det lofvar jag . . . Bara hon inte vil dåna på skälmstycke, eller ge bort något namnam! . . . Å! nog ska vi komma öfverens; och inte skal jag göra henne något ondt.

BAZILE.

Nej, min sann inte, Hr. Doctor.

FRUN.

Nå, hvad vil ni nu ge mig för Role? Jag har med flit klädt mig i den här Caractären . . . (*värdigt*) Jag har få många skäl at preferera den, framför alla andra.

THEATERSKRIBENTEN.

Jo, jo: man älskar at vinna bifall; och man förtjenar dem, när man vet at *smälta hvarje hjerta*, och at *rycka tårar ur hvarje öga* *).

ANNETTE.

Än jag då? Får jag min *Lubin*? Lät mig bara slippa någon *Fiscal*. Eller ge mig något at tjunga.

THEA-

*) Se Recensionen af *Den bepröfvade Dygden*.

THEATERSKRIBENTEN.

Kanke; äfven någon liten Scene af Ofkuld. Det tillhör ännu *Annette* . . . (och måtte det länge tillhöra henne!) at rodna, utan at yeta hvarföre; och at fråga of, hur det går til när man gifter sig . . . utan at behöfva rodna.

FRUN.

Nå, hvar äro våra Roler då?

THEATERSKRIBENTEN, *småleende.*

De äro ännu intet ikrifna.

FRUN.

Och vi skola spela dem i afton?

THEATERSKRIBENTEN.

Se här en Couplet . . . lär den; en Compliment til Allmänheten, är vist intet fämsta Rolén.

FRUN, *värdigt.*

Ack Nej! — (*tar honom i famn*) Tack, min *Ort-heim*; huru väl känner du icke din *Emilie*!

THEATERSKRIBENTEN, *drar sig litet ifrån henne.*

Ja ja, förlåt mig: men min Räck har ju hvarken *Crachat* eller *Guldgaloner* *).

NIONDE SCENEN.

DE FÖRRA. HYRKUSKEN.

HYRKUSKEN, *drucken.*

Ja, men se, fan gå ifrån mig, om jag nu fitter där nere längre och pasfar, utan at få något at läska min törstiga fjäl med! Hör ni det, mina nådiga Mamfeller?

THEA-

*) Klädnaden för *Grefven af Oldsbach*.

DET BESYNNERLIGA
THEATAERSKRIBENTEN.

Det regnar (Snöar) ju? Du kan väl behöfva litet vatten
lanät, tycker jag.

HYRKUSKEN.

Kör ni få vackra Mamfeller och drick vatten . . men
se, besitta mig jag gör det.

THEATERSKRIBENTEN.

Nå nå, gå ner och vänta litet til; Fruntimmerna kom-
ma strax.

HYRKUSKEN.

Ja, tag hit en Tjugufyra då . . så skal ni få hafva
dem hos er ännu en stund; men inte längre än jag kan hin-
na ner på nya Liqueurkammaren, hör ni det.

THEATERSKRIBENTEN.

Står det i Taxan at du skal hafva få mycket? Och at
du får gå ifrån vagnen?

HYRKUSKEN.

Nej; det får nog fan mycket där ändå?

THEATERSKRIBENTEN.

Nå, hvar har du henne då?

HYRKUSKEN.

Nå, det var ockfå en dum fråga: . . På Krogen,
Herre! Alt hvad jag äger och har, har jag där, i godt
förvar.

THEATERSKRIBENTEN.

Men, din Slyngel, du skal plikta, för det du inte
altid har Taxan med dig.

HYRKUSKEN.

Nej se, fan gå ifrån mig slipper icke jag det; så myc-
ket vet jag.

THEA.

THEATERSKRIBENTEN.

Hvarföre få det då ?

HYRKUSKEN.

Jo, för alla Höga Vederbörande veta, at jag är en
förrre fyndapalt än någon Hyrkusk i hela Stan . . och se,
derföre hafva De barmhärtighet med sin ödmjuke tjenare.

THEATERSKRIBENTEN.

Nå nå, gå, gå nu.

FRUN.

Ja, vi ska väl skynda oss ner.

HYRKUSKEN.

Ja få, bär det af nu? . . Men, *Nicht so hart*, få
Fransosen. Innan jag kommer väl ner utför alla de här
fatans trapporna . . (*vänder sig om i dörren*,) Kom in-
te ner, förrän ni se mig på bäcken . . där blir jag strax
nykter . . Och sen skal det gå . . Hej, fan! hej, fan!

TIONDE SCENEN.

DE FÖRRA, utom HYRKUSKEN.

THEATERSKRIBENTEN.

Gå nu, mit Herrskap; Mäster Sock skal säga er edra
Entrées, och altsammans.

BARTHOLO, til Trägårdsflickan.

Kom, min lilla nya Pupill; ack! hvad vi ska få för
roliga dagar!

BAZILE.

Och altför nöj samma nätter!

FRUN, til Theaterskribenten, i det de gå.

Men, ni skal lofva mig at spela i Piecen, med Gref-
ven af Oldsbachs Räck.

THEA-

Det BESYNNERLIGA
THEATERSKRIBENTEN.

Än efter Piccen då?

FRUN.

Å! . . . farväl med er. (*de gå*).

BAZILE, *qvärflående*.

Men, go vänner, jag förlår inte det minsta af allt det här.

BARTHOLO.

Kom med bara. (*går ut*).

THEATERSKRIBENTEN.

Gå med, gå med.

BAZILE.

Ja så; nå, jag skal väl gå med då. (*går, och möter Lady Alton i dörren; hon skjuter honom undan*).

ELLOFTE SCENEN.

LADY ALTON, THEATERSKRIBENTEN.

KAMMARJUNGFRUN.

LADY ALTON, *med all ifver*.

Ändteligen råkar jag er, Trolöfe! Nu är jag fäker på er lift, er obeständighet . . . (*han drar sig undan, men hon förföljer honom.*) Menedare, Milsoster!

KAMMARJUNGFRUN, *tar hans hand*.

Bli inte så illa vid; min nya Fru älskar Capten.

THEATERSKRIBENTEN.

Tackar ödmjukast! Jag ger fan en sådan kärlek, jag.

LADY ALTON.

Gå, nedreva fjäl! jag känner min Rival bättre än ni själ; jag vet hvem . . .

THEA.

THEATERSKRIBENTEN.

Men, men, hvad kommer det åt er, min kära Mam-
sellen?

LADY ALTON.

Ja så, ni vil inte vara Lord *Murray*?

THEATERSKRIBENTEN.

Nej, Gubevars!

LADY ALTON.

Ja, men vet ni, det förlorar ni vid.

THEATERSKRIBENTEN.

Tror inte.

LADY ALTON.

Jo, jag var nu i et fädant lynne at spela *Lady Al-*
ton, så jag tror jag skulle kunnat rifva ut ögonen på er.

THEATERSKRIBENTEN.

Ja, men dermed hade hvarken jag eller min lilla *Piece*
varit mycket belåten.

KAMMARJUNGFRUN.

Kanske Herrn har inte lust at vara *Capten Floricour*
heller?

THEATERSKRIBENTEN.

Nej men; det är inte roligt at vara *Svartfjuk*, och
ligga i delo med våra *Abbeer*.

LADY ALTON.

Nä, hvad blir då min *Role*?

THEATERSKRIBENTEN.

Lika med de andras.

DET BESYNNERLIGA

LADY ALTON.

Hvad då?

THEATERSKRIBENTEN.

- - - *Coulisse!*

BÅDA FRUNTIMMERNÄ.

Hvad?

THEATERSKRIBENTEN.

Ja, ja; skynda er bara ner; lika godt hvad Role man spelar, blott Ålkådaren blir road.

LADY ALTON.

Det är fant. Kom lät oss gå. (*de möta den dubbla masquen*) Men, hvad är det för et vidunder! (*de gå*).

TOLFTE SCENEN.

DANSMÄSTAREN och BOBI. THEATERSKRIBENTEN.

DANSMÄSTAREN, *til sin vänstra sida.*

Allons donc! Skynda er, min kära mor *Bobi*; en liten *entrechat à huit!*

MOR BOBI, *sjungande.*

Lät bli at förarga och reta mig mer!

DANSMÄSTAREN.

Mon Dieu! vilst inte: vi äro ju så nära förenade! Lät oss snarare i värja hvaran en evig trohet, med *pas tombés* . . . *Assemblés*, min föta *Gumma lilla*.

MOR BOBI, *alltid sjungande.*

Nå, *Hin*, at beständigt jag mig skal se,
Förgäfvos tråta och käxa.

DANSMÄSTAREN.

Point de käxa, Mamma lilla.

THEA

THEATERSKRIBENTEN

Monfieur Rigandon har rätt, *Mor Bobi*; den lyckliga förening som tycks vara er emellan, bör ju inte flöras af något gnabb.

DANSMÄSTAREN.

Nej, ingen *Contre-tems en arriere*; emellan äkta makar.

MOR BOBI.

Ja — *Giftas, giftas; giftas, derom de drömma.*

DANSMÄSTAREN.

Nå, lät ofs då dansa en liten *Cargouilladé*.

MOR BOBI.

Nej — *Annat gjorde jag och Thomas . .
Skada at han skulle dö!*

DANSMÄSTAREN.

Nå få; lät bli då, din *Etter-Ragata*. (*Med naturlig ton*) Nå, hvad tycker du om min *Masque*? kan den roa?

THEATERSKRIBENTEN.

Masquen mindre, än dit fätt at gifva den. Vet du, min vän, jag tror at Naturen gjorde et litet *inedsprång* när du danades; men det ger ofs få ofta nöje, at vi nödgås lyckönika dig.

MOR BOBI.

*Skäms at så ni snackar,
Och det i bara fåvisko!*

DANSMÄSTAREN.

Jag lemnar er, *Milord* . . Jag gör en *pirotte* ner til Theatern, och jag vil där vila er, at fastän *fötterna* äro lätta, så är juft inte *hufvudet* så tomt heller. (*ärnar gå*) Men, hvem kommer där?

THEATERSKRIBENTEN.

Njugg spår och Fan tar, tror jag.

THEA.

Ah! lät oss roa oss litet med Gumman.

TRETTONDE SCENEN.

Gumman GERTRUD. DANSMÄSTAREN och BOBI.
THEATERSKRIBENTEN.

GUMMAN, *sjungande, under det hon går fram.*
Nu är jag här igen, min gode Jeremias;
Helt färdig til at tjena er.

DANSMÄSTAREN, *i det han vänder sig åt henne.*
Ah! välkommen *Grand-Mamma!*

MOR BOBI.

Se, välkommen min kära Syster!

GUMMAN

Men, Herre Gu! hvad är det för et Missfofter? (*under det hon ringar omkring sig med sin krycka*) Kom mig inte när, dit troll! Kom mig inte när!

DANSMÄSTAREN.

Men, *mon Dieu!* Dansen är ju inte at anse som något förkräckligt?

GUMMAN.

Det är et påfund af den lede Satan, at famla olyckor öfver Land och Rike! Gå härifrån; ja, där ser man hvad det här ogudaktiga väfendet bebådar - - Herre Gu! flår Verlden til Jul *), lå vil jag aldrig vara ärlig! (*Dansmästaren skrattar och pirouetterar*) Ja, du arma människa hur skall du slippa från den der dödens kropp?

MOR BOBI.

Skåms, din Stygga; skäm dig, tvy!

DANS.

*) Påsk, Olsmässa, Michaeli; allt efter tiden då Piecen gifves.

DANSMÄSTAREN.

Bagatelle, Grande-Mamma! Kom, lät oss göra en liten Pas de trois. (går in til henne)

GUMMAN, *Sjungande, under det hon drar sig undan.*

*Ja, kom bara om du tör;
Jag dig nog skal återdrifva.*

DANSMÄSTAREN, *til Bobi som stretar emot.*

Men, hvad nu, min Söta Gumma? Vil du inte asfoeiera dig med en så litet farlig Rival?

MOR BOBI.

*Pytt! jag Er betackar,
Det skall ej hända må ni tro.*

THEATERSKRIBENTEN.

Tro mig, mina Damer; förena Er med *Monsieur Rigandon*. Låten honom lifva Eder med sin anda, och J skolen båda blifva et par ypperliga Gummor, på hvad Skådeplats som helst.

GUMMAN.

Nå, om så är, så vil jag i glädjen låtat bli et *generalt Mariage*, i mit gamla Hus i afton.

THEATERSKRIBENTEN.

Nå, Mor Bobi - - Ert Samtycke? Skulle Ni väl kunna neka det?

MOR BOBI, *til TheaterSkribenten.*

*Du lilla Magister, pufslustiga Tok!
Hvem står mot din list?*

DANSMÄSTAREN, *tar Gumman under armen.*

Allons donc! Mesdames; à demi entreschats. (de gå ut).

FJOR-

FJORTONDE SCENEN.

TheaterSkribenten, *allena*.

Men jag måste skynda mig efter; til all lycka är det inte långt! Jag ville önska . . . men, man önskar förgäfvets at hjälpa sig, sen man gjordt et förhålladt fleg, (*ropar*) Fredric!

FEMTONDE SCENEN.

THEATERSKRIBENTEN. FREDRIC.

THEATERSKRIBENTEN.

Bär in bordet, med alla Piccerna, i min kammare; lät inte en enda Papperslapp förkomma, det rår jag dig til.

SEXTONDE SCENEN.

FREDRIC, *allena*.

Ja, Gubevara hans papperslappar väl! Det är min fjäl en kinkig beställning, at vara Patsopp hos en Theaterfkrigent. (*Beskådar en papperslapp*) En sådan här fatans lapp, gör han mera väfen utaf, än en Två och Tjugufyra, och han skulle vist så Puckeln ur led på mig, om den kom bort. — Men så är det också roligt ibland, när han går här och funderar . . . och ivär! — Och när han har någon ny Role til . . . då! — Aldrig glömmet jag när han skulle spela Fogden i *SkärgårdsFlickan* . . . Då skal man tro at han vände, och slängde min fattiga Figur vägg emellan, och hade mig at promenera här fram och åter, med Linealen til krycka. (*Han härmar det, och gnolar*) När jag på den Snärtan tänker . . . Och sen (*talar*) *Det opflakel Ni opflaklar* . . . Hå, det kan väl inte Hin Håle härma honom — Men, jag skal väl bära in det här Herrskapet igen. (*I det han tar bordet*). Rättnu tycks jag hafva känt Er nog, edra Satar. (*Han går ut*).

Theatern förändras, och föreställer:

Fonden är et Palats, och där frammanföre ser man: **DANS**, **MÄSTAREN** och **MOR BOBI**; den förre har en *Sedel* i handen; den senare stöder sig emot en smörkärna, hållande sin förlorade *Skö*.

Första Coullisen, til höger, är Tempel; därvid ser man **GUMMAN GERTRUD**, som sätter på sig sina *glasögon*, och har i andra handen en *bok*, med sin *Krycka*.

Motvarande Coullisen är Lusthus; där står **LADY ALTON**, slysellätt at läsa en *Billet*.

Andra Coullisen är *Bartholys Hus*; där utanföre visar sig **BARTHOLO**, som noga undersöker **TRÄGÅRDSFLICKANS** finger; **BAZILE** håller henne i andra handen, och har i sin vänstra en *Penningpung*.

Motvarande Coullisen är Trägård, med en Rosenbuske; därvid står **ANNETTE**, betraktande en *Blomma*, den Hon håller i handen.

Tredje Coullisen är et präktigt Rum; där sitter **KAMMARJUNGFRUN**, slysellätt at fästa band på en *Fruentimmershatt*.

Motvarande Coullisen är *Skomakarens vägg*; där sitter **MÄSTER SOCK** i fullt arbete.

Fjerde Coullisen är gata; där ligger **HYRKUSKEN** insomnad vid et hörn.

Motvarande Coullisen är skog; där sitter **JONAS** ock beskådar **PIGAN** helt kärligt på en tufva, hållande henne om lifvet.

SISTA SCENEN.

DE FÖRRA. *Fru ORLHEIM. Grefven af OLDSBACH.*

GREFVEN, med en *Blomsterkrans*
i hand.

Se här, min Emilie - - (*utvisande Fonden*) här ser du mit *Bensheim*; denna *Solitude*, det är sant, skulle väl blifvit nog präktig för en *Philosoph* - - men vår lyckliga kärlek, skal än mera öka des behag. — Här skal jag visa dig en *Park*, et litet upptåg af min *Syfter*, men för sin belynerlighet, rätt mycket i min smak. Den har sina *Häckar*, och *Statuer* från flera Europeiska Länder, och du skal veta at jag, som en annan *Deucalion*, förenad med min *Pyr-*

aha kan med denna magiska krans, ge dessa Bilder känsla och lif. Vänta: där ser Du en förträffelig *Amphibie*; en Frank *Dansmästare*, med hela sitt Capital i hand, inför lifvad med en Svensk Kärng, namnkunnig för sin förlorade Sko; vet Du, han har förefatt sig at lära Gumman sina *Coulés*, *Brisés*, och en och annan - - (håller *Kransen* öfver *Dansmästaren*, hvilket sker med alla de öfriga, innan de tala).

DANSMÄSTAREN.

- - - Contre-tems en avant!

GREFVEN.

Men Gumman - - (*Kransen*)

MOR BOBI, sjungande:

Jag säger at inte, platt inte det sker.

GREFVEN,

Se här, min Vän, en *Lady*, fyfsselfatt at läsa en *Billet*, som hon snappat op, från någon *Lord*, som öfvergifvit henne, til en hennes *Rival*; lät höra: (*Kransen*)

LADY ALTON, läser:

Min Ålskansvärda, min Dygdiga - - Ack! Så skref han aldrig til mig!

GREFVEN.

Och se här en *Gumma*, på vägen til *Templet*, där hon, kanske, mindre föker *Gudaktighet*, än någon *Feremiqs* som hon kunde få koka ihop med på gamla dar. (*K:en*)

GUMMAN.

Nå, *Gud* förlåta Er: Ni tog juft orden ur mund på mig.

GREFVEN.

Här vifar sig den *Spanska Bartholos* begallrade *Bo-ning*

ning. Märk huru noga Gubben examinerar den flackas
Flickans finger; lät höra: (*Kransen*)

BARTHOLO.

Hvad? Listiga *Signora*! Ert finger är ju bläckigt?

TRÄGÅRDSFLICKAN.

Jag brände mig litet på ljuftet, och man har sagt mig
at man skal frax fryka bläck på.

BAZILE, vägande sin Pung.

Ja, men det fordras skal af mycken vig.

GREFVEN.

Här, min *Emilie*, har Du din tilkommande *Kammar-
jungfru*; en liten Fransyska, som narrat mer än en *Abbeé*.
(*Kransen*)

KAMMARJUNGFRUN.

Ja, hvarföre hålla de sig icke innom sit Ämbete?

GREFVEN.

Och här En liten Menlös *Herdinna*, så förnögd med
sin Blomma - - - (*Kransen*)

ANNETTE, Sjungande:

När *Lubin* med *Annetta* är,
Man saknar aldrig glada dagar.

GREFVEN.

Och här sitter, en vidtfrägdad *Svensk Skomakare*,
direkte från Stockholm; där vil man helst hafva *Tyska* skor,
och hos oss *Svenska*; derfor har jag också enkom förkrif-
vit honom.

SKOMAKAREN.

Mjuka dräng, min Gynnare; mjuka dräng!

GREF.

GREFVEN.

Och här ser man et behagligt Hjonelag, til en Sinnebild af den Gyllende Tiden, då man, blandad med djuren, lefde med djuren, och var lycklig med djuren. (*hälter Kranzen öfver Pigan*).

PIGAN.

Säger han det, fan?

GREFVEN.

Och här sitter . . . (*Kranzen*)

JONAS.

Jonas Mattson Plog, bördig från Pihlkrog.

GREFVEN.

Och ändteligen ligger här en *Hyrkusk*, infomnad på sit Ämbets Rum. (*Kranzen*)

HYRRKUSKEN, gnolande.

Cum Colleri Persepirum! Pirum No . . .

GREFVEN.

Säg, min *Emilie*, . . denna Park . . du kan finna den *befynnerlig*, men jag, jag skal högt skatta den, om du . . med alla dem som den sett, deri funnit något nöje. (*Grefven går omkring med sin Kranz, och ger dem alla lif*).

Coupletter.

DANSMÄSTAREN, *Ny Musik*.En *Assemblé! Madame, en pas Coulé!*En liten *Rigaudon, avec pas Relevés!*

BOBI, Ton: Jo, det sanning är! jo, jo; m. m.

Men, hvad säger ni? Kanke

At jag, en hederlam och ärbar Gumma . . .

DANS.

DANSMÄSTAREN.

Nå nå, *Maman!* Nå nå, *point de brumma!*
 Vår lilla *Assemblée*, blir annars *pas Tombé.*

BOBI, Ton: När som Änka jag blef fal, m. m.

Nå, du lilla Tok, må sike . . .

Snipp, Snap, Snorum.

Man må *Bobi* dubbel fe . . .

DANSMÄSTAREN, *drillande.*

Falchorum Cachelorum!

BOBI.

Blott du inte med en drill,

På Franfyska fedan vill,

Drilla fram den Tredje till . . .

(med ton, och sätt af både *Dansmästare* och *Bobi.*)

Colleri cum Collerum!

FRUN.

Då någon gång, Ert ömma bröst jag fårar,
 Med Smärtans rop, och Älftkarinnans skri;
 Förgäten ej at desfa känslans tårar,
 Ska för mit hopp en ljuf belöning bli.

SKOMAKAREN.

Med Beckträd, Läft, och Trefot, Syl och Läder,
 Jag drifva skal, förnögd, min Profesjion;
 Mit Förskin mer än Purpurns glans mig gläder:
 Blott med en blick man gynnar min person.

HYRKUSKEN.

Hvar är jag väl! Ja, fråga Magistraten;
 Och lika flug jag blir, kanfke, ändå.
 (*Ropar*) Munfjör La Fleur! (*sjunger*) Han svarar ej,
 den faten.

Nå, lika godt: blott jag kan handklapp få.

AUCTOR,

DET BESYNNERLIGA SPECTAKLET.

AUCTORN, til Åskådarne.

Ej Snillet blott, men Bildningsgäfvans funder,
Med lika hopp, åt Er fit offer ge.
Hon skingra vil Er lefnads sorgfna stunder;
At gagna ofs . . . och at Ert nöje se.

Chor.

Ej Snillet blott, m. m.

Slut

SNOMMAREN.

Med Bäckens till och stors Syl och Läder,
Jag driva till förnögd, min Profesion,
Min Förlust mer än Förlust, stans min glöder;
Blott med en blick min synnar min person.

HYRKISSEN.

Hvar är jag väl! ja, minne Mästaren;
Och han som jag till, kanne kände.
(Hörs) Mästare, La Fier, (Sänger) Han lever ej,
den tiden.
Ne, lika godt: blott jag den handlagge,
AUCTOR.

Theater - Piecer af Hr. BJÖRNT

DRAMER.

- Eugenie, i 5 Acter.
Värdige Medborgaren, i 5 Acter.
Grefven af Oldsbach, i 5 Acter.
Montrose och Amelie, i 4 Acter.

COMEDIER.

- Barberaren i Sevilla, i 4 Acter.
Okryddiga Bedrägeriet, i 3 Acter.
Äfventyr öfver Äfventyr, i 3 Acter.
Bedragne Bedragaren, i 3 Acter.
Michel Wingler på Amerikanska Ön, i 3 Acter.

-
- Billetten och Lottfedeln, i 1 Act.
Lyckliga Hushållet, i 1 Act.
Tvillingarne från Bergame, i 1 Act.
Oförmodade Vadet, i 1 Act.
Man gör hvad man kan, i 1 Act.
Förtrollade Bägaren, i 1 Act.
Fanfan och Colas, i 1 Act.
Lyckliga Vilfarelsen, i 1 Act.
Sekter Mischmasch, i 1 Act.
Mäklaren, i 1 Act.
Den Obetänkfamma, i 1 Act.

COMISK OPERA.

- Kläckan, på vers, i 1 Act.

EFTERSPEL.

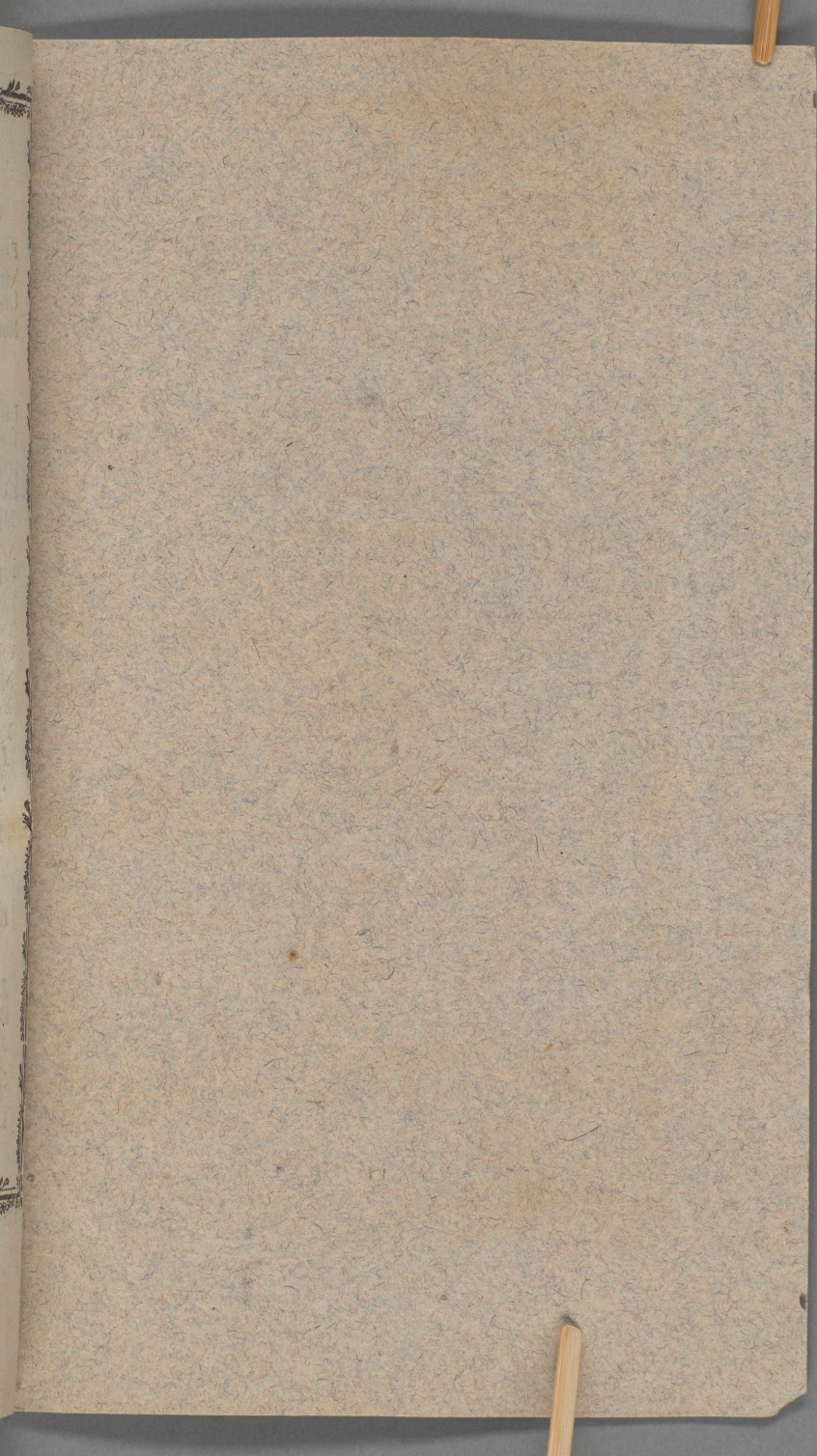
- Änklingen.
Den nya Dom Quichotte.
Landstigningen.
Fri - Corpsen.
Theatern och Åskådarne.
Divertisfement.

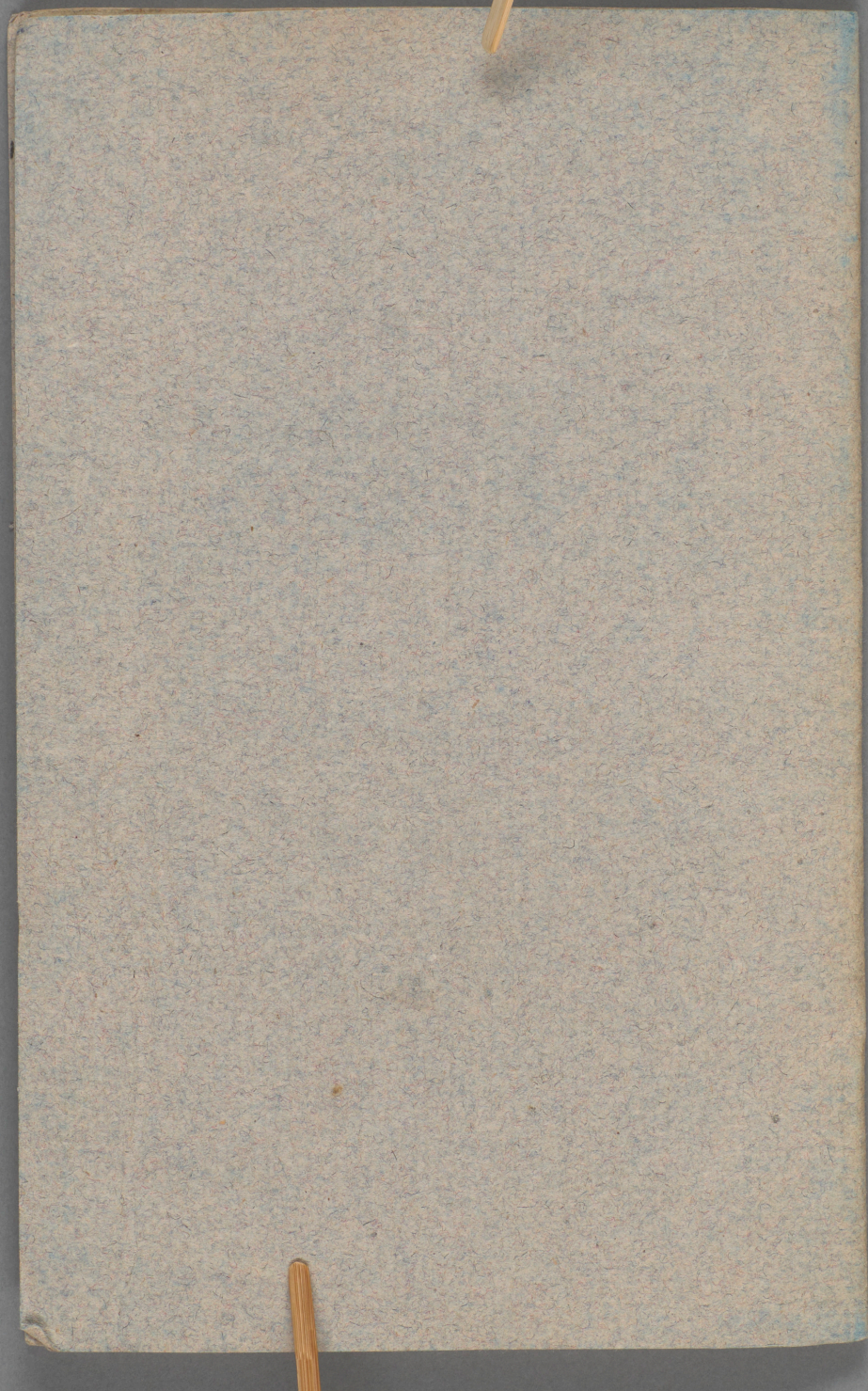
SÅLJES I STOCKHOLM

UTT

UTTERS BOKLÅDA.

Priset är 12 Skill. inbundet.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

